

Rozeznání duchů

1 Náš nebeský Otče, chtěl bych dnes ráno vyjádřit, pokud budu schopen svůj pocit srdce vůči tomu Jedinému, Svatému svatých, který sestoupil na zem, aby vykoupil takového hříšníka, jako jsem já. Jsem si vědom, že tito přítomní kazatelé to mohou teď pociťovat stejně tak, totiž, že to bylo Tvou milostí, že jsme byli učiněni služebníky této smlouvy, kterou jsi nabídl padlé Adamově rase. A my jsme zde dnes ráno, Otče, za žádným jiným účelem, než abychom to poznali nebo raději rozjímali a poznali Boží vůli, a co musíme učinit, abychom Krista udělali skutečným pro lidi v této generaci. U vědomí, že v soudný den budeme předvedeni tváří v tvář před tuto generaci. A jakožto kazatelé budeme soudci. A lidé, jimž jsme kázali a jejich postoj ke Slovu, které jsme jim přinášeli, rozhodne o jejich věčném místě určení. A proto, Pane, v tom dnu budeme soudit buď pro, nebo proti tomuto pokolení, kterému jsme kázali.

2 Otče, Bože, prosím v Ježíšově jménu, nedovol nám říci ani jediné nesprávné slovo. Nechť bychom měli upřímná srdce a otevřený rozum, abychom byli schopni přijmout Tvé věci, abychom byli schopni, až pomine dnešní den jít na různá misijní pole, a byli lépe vzdělanými díky tomuto našemu dnešnímu setkání se s Tebou. Vyslyš, Pane. Nechceš přijít a být naším řečníkem a našima ušima a našim jazykem a našimi myšlenkami? Ať přemýšlení mého srdce, myšlenky mého rozumu, vše, co je ve mně a v těchto mých bratřích, a sestrách, ať to je přijatelné ve Tvých očích, Pane, abychom mohli být tak naplněni, a nabiti tvým Duchem této Tvé přítomnosti zde, že tato místnost se stane... tato místnost, nejedná se o tuto budovu, ve které sedíme, nýbrž budovu, ve které žijeme, ať se stane celá oblakem slávy Boží. Nechť bychom mohli odejít dnes ráno tak naplnění Duchem svatým, že budeme rozhodnuti, víc než kdykoliv předtím v našem životě, nést toto poselství umírajícímu pokolení, ve kterém žijeme. Vyslyš nás, Pane, a promlouvej k nám skrze své Slovo, neboť o to prosíme ve jménu Tvého Syna a našeho Spasitele, Ježíše Krista. Amen.

3 Chtěl bych tohoto rána přečíst odstavec Písma, který se nachází v Žalmech, 105. žalm. Chci přečíst jen část. Pro vás, kteří si poznamenáváte tato místa Písma, vidím, že to mnozí dělají, tam mezi kazateli, a tak dále. Je to správné, číst Slovo. (A teď, v kolik obvykle odcházíte, okolo dvanácti? Co říkáš? Děkuji.) Žalm 105:

Oslavujte Hospodina, ohlašujte jméno jeho,

oznamujte mezi národy skutky jeho.

Zpívejte jemu, žalmy prozpěvujte jemu, rozmlouvejte o všech divných skutcích jeho.

Chlubte se jménem svatým jeho; vesel se srdce těch, kteříž hledají Hospodina.

Hleďte Hospodina a síly jeho, hleďte tváři jeho ustavičně.

Rozpomínejte se na divné skutky jeho, kteréž činil, na zázraky jeho a na soudy úst jeho,

Símě Abrahamovo, služebníka jeho, synové Jákobovi, vyvolení jeho.

Onť jest Hospodin Bůh náš, na vsí zemi soudové jeho.

Pamatuje věčně na smlouvu svou, na slovo, kteréž přikázal až do tisíce pokolení,

Kteréž upevnil s Abrahamem, a na přísahu svou učiněnou Izákovi.

Nebo ji utvrdil Jákobovi za ustanovení, Izraelovi za smlouvu věčnou,

Pravě: Tobě dám zemi Kananejskou za podíl dědictví vašeho,

Ješto jich byl malý počet, malý počet, a ještě v ní byli pohostinu.

Přecházeli zajisté z národu do národu, a z království k jinému lidu.

Nedopustil žádnému ublížiti jim, ano i krále pro ně trestal, řka:

Nedotýkejte se pomazaných mých, a prorokům mým nečiňte nic zlého.

⁴ Ať Pán požehná čtení svého Slova. Mám tady někde poznamenaných několik míst Písma, o kterých jsem měl mluvit, možná někdy během té cesty.

⁵ Jsem zvědav, kdo bude dalším prezidentem? Volby se blíží, víte

o tom. Kdo bude prezidentem během dalšího období? Co kdybych to věděl? Je jenom jeden, který to ví, a to je Bůh. A co kdyby mi Bůh zjevil, kdo bude dalším prezidentem a já se tady v Phoenixu postavil a předpověděl, že ten a ten muž bude dalším prezidentem Spojených států? A oni by to dali do novin, a tak dále a já bych se přesně trefil. Bylo by to dokonalé a bylo by to vše tak, jak jsem řekl, že se stane. Ale co by nám to prospělo? Vlastně, nač by to bylo dobré, kdybych — kdybych udělal takovou věc? Bylo by to oznámeno v novinách a možná by se to rozšířilo, jestliže takový člověk mohl udělat takovou předpověď a ono se to opravdu stalo, všechny noviny a časopisy — prošlo by to skrze ně.

⁶ Ale, víte, Bůh takové věci nedělá, Bůh nepoužívá svou moc a své dary na hlouposti. Stane se to, kdokoliv má být prezidentem, bude prezidentem. A vědět už teď, kdo bude prezidentem, to nám nepomůže ani za halíř. Když budeme vědět, kdo bude prezidentem, to nám vůbec neprospěje. A proto Bůh takové věci nedělá.

⁷ A vůbec, kdybych i udělal takovou předpověď a ona by se uskutečnila a noviny by to zveřejnily, pak by to bylo pro mou slávu. Lidé by říkali: „Podívejte, jak veliký prorok je bratr Branham. Řekl nám dlouho předtím, než se to stalo, kdo bude prezidentem.“ A to by bylo k mé slávě. Ale Bůh nechce... On se nezajímá o to, co oslaví mne nebo kteréhokoliv jiného člověka. On se zajímá o věci, které napomáhají k Jeho slávě, o něco prospěšného.

⁸ Jako řekl Pavel: „Kdybych mluvil jazyky a neměl vykladače, co mi to prospěje?“ Oslavíme jen sami sebe, a to znamená, nebo vzděláme sami sebe. A to je trošku mimo Boží linii. On sám chce být vyvýšen. A my nemáme hledat vyvyšování sebe sama, ale vyvyšovat Boha, což všichni činíme.

⁹ A proto dnes ráno věřím, že kdybych přesně věděl, kdo to bude, kdy přesně bude zvolen, a, ó, o kolik hlasů bude nad nebo pod, ať je to cokoli, neprospělo by nám to ani za halíř, kdybych to předpověděl. Nejlepší by pro mne bylo, pokud bych to věděl, abych to uchoval v mlčení. A nepokoušel se to zveřejnit, protože není — není zde důvod, abych to dělal. Toto se každopádně stane, a přece nezáleží tolik na tom, kdo bude prezidentem.

¹⁰ Ale Bůh, když používá své dary, On je používá pro svou vlastní slávu a pro slávu svého lidu, pro slávu své církve, pro vzdělání těla Kristova a pro slávu Božího království. A proto dává tyto věci do své církve; to je, proč má učitele, proroky, evangelisty, pastýře. Oni jsou

pro vzdělání církve a pro Boží slávu. Prorok nemá odejít a smíchat se s tímto světem, a pokoušet se vzít dar, jak to udělal Balám, a udělal zmatek nebo vydělal na tom peníze, nebo něco. Pokud je prorokem, je povinen zjevit církvi Boha a držet se daleko od věcí toho světa. To vše je pro slávu Boží!

¹¹ Teď máme... myslím si, že je to pro nás dobré, jako pro kazatele, držet se našeho nařízení, když vidíme ve světě takové věci, jaké dnes vidíme. A máme Boží nařízení, které je k rozpoznávání ducha, zkoumání ducha. Věřím, že to je velice důležitá lekce pro dnešní církve, totiž zkoumat ducha něčeho, mít rozpoznání ducha. Nemyslím si, že bychom kdy měli nějakým způsobem soudit osobu podle denominace, ke které patří nebo skupiny, se kterou se schází; ať je to metodista, baptista, presbyterián, letniční nebo kdokoliv to je. Neměli bychom soudit člověka podle denominace, ke které patří. Měli bychom jej vždycky soudit podle ducha, kterého má, vidíte, podle ducha. Ať je „pozdního deště“ nebo „jarního deště“, „vnitřního“, nebo „vnějšího deště“, nebo žádného deště, ať je kdokoliv, neměli bychom ho nikdy podle toho soudit, ale podle ducha. Máme rozpoznávat ducha. Pozorovat, co ten který člověk má na mysli, co má... co se pokouší docílit. Jestliže tento muž, skrze dar, nezáleží na tom, jak veliký je ten dar...

¹² Chtěl bych to dnes ráno dostat do církve, že v různých denominacích tvoříte stále spolu církev živého Boha. A to je věc, kterou bych do vás chtěl dostat, rozumíte, že ve skutečnosti nejsme rozdělení. Jsme kameny, které jsou tesány v různých formách, vše k Boží slávě.

¹³ Nuže, je toho tak hodně v tomto dni, ve kterém žijeme, co souvisí s „dary“. Tak mnozí lidé soudí jiné lidi podle darů, které oni mají. Budiž, věřím, že ty věci jsou dary. Věřím, že to, co vidíme, že se děje, jsou dary a jsou to dary dané Bohem. Ale jestliže je nepoužíváme správným způsobem, který Bůh stanovil, aby se je používalo, pak můžeme těmito dary více uškodit, než kdybychom tyto dary neměli. Jistého večera jsem za kazatelnou prohlásil, řekl jsem toto: „Raději bych viděl uprostřed církve existovat bratrskou lásku, i kdybychom neměli ani jeden případ uzdravení nebo něčeho takového.“ Rozumíte, musíme vědět, nač tyto věci jsou.

¹⁴ Tak tedy, pokud přichází muž s velkým darem, nezáleží, jestli patří k naší denominaci nebo k jiné denominaci, nesudte ho podle denominace, ze které přišel, jak je oblečený; ale na co máte dávat

pozor, je to, co se snaží tímto darem vykonat. Jaký má cíl. Jestliže se pokouší využít svůj vliv a udělat si pomocí toho veliké jméno — měl bych mít natolik rozpoznání ducha, abych poznal, že je to špatné. Nezáleží na tom, jak veliký učitel to je, jak vlivný je, jak je intelektuální nebo jak působí jeho dar; jestliže se nepokouší docílit něčeho k prospěchu těla Kristova, vaše vlastní duchovní rozpoznání vám řekne, že to je špatné. Nezáleží na tom, jak přesně to funguje, jak je to dokonalé, ať je to jakékoliv, je to nesprávné, pokud to není použito pro tělo Ježíše Krista.

15 Něco docílit, možná má veliký dar, že umí přitáhnout dohromady lidi pomocí velké intelektuální nebo duchovní síly; aby mohl přitáhnout lidi dohromady, a on se možná pokouší použít tento dar a stát se proslulý a mít velké jméno, aby na něj jiní bratři hleděli jako na nějakou významnou osobnost. Potom to je nesprávné. Možná se pokouší nabádat k určité věci a snaží se všechny ostatní odsunout z dohledu, aby to umožnilo pouze jemu a jeho skupině být středem pozornosti. To je stále špatné, rozumíte.

16 Ale, jestliže má Boží dar a pokouší se vzdělat tělo Kristovo, potom se už nezajímám o to, kam patří. Nemáte rozpoznávat muže, máte rozpoznávat ducha, život, který je v člověku. A to nám Bůh nařídil dělat. Ani jednou nám nenařídil rozpoznávat skupinu člověka. Ale byli jsme vybídnutí Bohem a Jeho příkázáním rozpoznávat ducha, který je v člověku; co se pokouší udělat, k čemu se ho snaží vést duch, který je v jeho životě. A potom, když shledáváme, že se pokouší vést lidi (ne je rozbíjet, ale shromáždit spolu) a přivést Církev živého Boha, ne všechny do jedné denominace, ale k porozumění, obecnství, jednotě ducha. A potom, jestliže je „jarního deště“, „pozdního deště“, ať to je kdokoliv, jeho duch a jeho cíl je správný. A duch, který je v něm, nezáleží na tom, ke kterému hnutí patří; Duch, který je v něm, se pokouší lidi nasměrovat ke Golgotě, odvrací se od sebe nebo čehokoliv jiného, ale jeho jediným cílem je poukázat lidem na Golgotu. Nestará se o to, je-li známý nebo ne. Nestará se dokonce ani o to, jestli jeho hnutí... což je v pořádku, je to správné, jestliže je metodista nebo presbyterián, nebo římský katolík, ať je kýmkoliv podle denominace.

17 Ale o co se mu jedná, jaký je záměr jeho srdce, co chce docílit. Potom můžete vidět, co je v životě toho člověka; buď jeho motivy jsou pro jeho denominaci, buďto jsou pro něj samotného nebo jsou pro světskou slávu, jestli jsou pro veliká jména, když řekne: „Předpověděl jsem to, a přesně tak se to stalo.“ Nu, vidíte, to je právě zde od

počátku špatné. Ale jestliže se pokouší použít to, co mu Bůh dal, jako učitel, jako prorok, jako vidoucí...

18 Novozákonní prorok je kazatelem. Všichni to víme. Každý duchovní, jež je kazatelem, je prorokem, novozákonním prorokem, pokud prorokuje, káže, nejedná se mu o vzdělání sebe sama a získání velkého jména nebo povznesení své organizace. Inu, on musí být v nějaké organizaci. Já sice v žádném nejsem, ale kážu, že byste měli být. To souhlasí. Každý člověk je povinen mít nějaký domácí sbor. Jste povinni mít místo, ne běhat od sloupu k pilíři, ale mít něco, kam můžete chodit do sboru a nazývat to svou církví, někde, kam můžete platit své desátky, někde, kde můžete pomáhat podporovat tuto věc. Proveďte svou vlastní volbu, ale potom nikdy nezaujmete nepřátelský postoj k jiným lidem jen proto, že nepatří k vaší skupině. Rozumíte? Rozpoznávejte jeho ducha a přesvědčte se, jestli má ten stejný cíl ve svém srdci; potom máte mezi sebou obecnství. Pracujete pro jednu velkou věc. Je to Kristova věc. Myslím si, že to je absolutně správné.

19 Nu, budeme chtít věnovat pozornost motivům a účelům starozákonních proroků, tito muži měli jeden cíl a tím byl Ježíš Kristus. Měli jednu věc, kolem které bylo postaveno celé starozákonné téma — příchod Mesiáše. Oni nevycházeli ven a nedělali věci pro peníze nebo pro slávu. Měli jednu věc, byli pomazáni Duchem Božím a předpovídali příchod Mesiáše. A tito lidé byli tak pomazaní Duchem, že někdy jednali, jako kdyby ten Duch, který byl v nich, jako kdyby zdánlivě promlouvali sami ze sebe. Pozorujme, jak je přiměl jednat Duch Boží.

20 Vezměme například Mojžíše, toho velkého proroka, jak tento muž vůbec neměl sobeckých cílů. Mohl být králem Egypta. Mohl mít svět pod svými nohama. Ale jelikož byl v srdci prorokem, odmítl být nazýván synem faraónovy dcery a zvolil si raději trpět pronásledování a Kristovy zkoušky, považuje bohatství Nebe za větší bohatství než to egyptské. Opustil a zapřel světskou slávu, přepych a věci, které mu nabízel život. On se musel dívat výš, než na toto. Vidíte, on to mohl mít.

21 Vezměte jenom dnešního kazatele, pokud má křest Duchem svatým a ví, že pokud káže Slovo, zničí si svou slávu; to ho umístí někde do malé církve nebo možná rovnou na ulici. Ale on ví, že něco hoří v jeho srdci. Vidí příchod Páně. Nestará se o to, jestli má velkou nebo malou církev. Nestará se o to, má-li denní pokrm nebo ne. Nestará se o to, jestli má pěkné šaty nebo ne. Je si vědom pouze jediné věci, totiž pouze toho Života, který se v něm ozývá. Pokouší se docílit něco pro slávu Boží; a tento muž, jestliže to činí, bude jednat podle

toho stejného Ducha života, který je v něm. Sledujete mě? On podle toho bude jednat navenek.

²² Podívejte se na Mojžíše, když nastal čas, aby to ukázal; celým jeho životem byl Duch Kristův, protože Kristus byl v něm. Kristus byl v Mojžíši, v určité míře. Tak tedy, pokud si všimnete, on se narodil v době pronásledování. Děti byly zabíjeny kvůli tomu, aby ho dostali, přesně jako v Ježíšově případě. A shledáváme, že když se ocitl v takovém stavu, kdy izraelské děti neuposlechly do té míry, že se na ně Bůh rozhněval a řekl Mojžíšovi: „Postav se stranou a já celé toto množství zničím a vezmu tebe a vzbudím další pokolení.“

²³ Mojžíš se vrhl na cestu Božího soudu a řekl: „Vezmi mne dřív, než to s nimi provedeš.“ Jinými slovy: „Dřív, než je dostaneš, musíš projít přese mne.“

²⁴ Přesně to, co udělal Ježíš Kristus. Když si Bůh umínil vyhladit všechny tyto hříšníky z povrchu země, tebe a mne, ale Kristus vrhl sám Sebe do cesty. Bůh to nemohl udělat, nemohl jít přes svého vlastního Syna.

²⁵ A když Bůh uviděl tohoto Ducha v Mojžíšovi, který zadržel soud, jako kříž: „Nemůžeš přijít k nim, musel bys prvně odstranit mě,“ vidíte Ducha Božího v Mojžíšovi? Mohl přece být králem Egypta, mohl mít veškerý přepych světa, mohl být populární, mohl být největším králem světa v této době. Ale zvolil si trpět pronásledování a utrpení, protože považoval pohanu Kristovu za větší bohatství než to egyptské. Vidíte, on se vrhl do cesty. Proč? Byl to Bůh v Mojžíšovi, který to konal. Normálně smýšlející, intelektuální člověk by to nikdy neudělal, zvolil by snadnou cestu. A proto nehledě na to, jakým fanatikem se Mojžíš jevil, pokoušel se... Vidíte, on byl pravým Božím prorokem, poněvadž se pokoušel něco docílit pro Boží království.

²⁶ Nuže, se svým velkým prorockým darem mohl být mudrcem, mohl se v Egyptě postavit a říci: „Jen počkejte, budu prorokovat to a to. Řeknu to a to;“ jako se svým proroctvím. Ale to je... a, ó, mohl být světoznámý. Ale to nebylo v jeho srdci. To nemohlo být v jeho srdci.

²⁷ A proto, když vidíte osobu s velkým darem, pokoušející se něco udělat pro svoji slávu, vaše vlastní rozpoznání toho ducha říká, že to je špatné. Ale Mojžíš se pokoušel docílit něco pro Boží slávu. Nehledě na to, jak to vypadalo špatně, jak zlé to vypadalo, kolik o tom bylo řečí; Duch v Mojžíšovi ho směřoval přímo konat svoji službu. Ten Duch v něm!

²⁸ Pohledte na Josefa, Josef byl... když se narodil, byl milován otcem a nenáviděn bratry, dokonalý typ Krista. A jediný... byl jejich pokrevním bratrem, měli stejného otce. Ale důvod, proč jej bratři nenáviděli, bezdůvodně byl ten, že ho Bůh učinil prorokem, duchovním, vidoucím. A oni ho právě kvůli tomu nenáviděli. Ale Josef za to nemohl, protože Bůh ho takovým učinil.

²⁹ A pozorujte Ducha Božího v Josefovi. Pozorujte, co on udělal. On vlastně odehrál Kristovu roli. Byl nenáviděn svými bratry, milován otcem, protože ten rozdíl způsobil Duch. Byl duchovním mužem. Viděl vidění, vykládal sny. Nedělal to pro svou slávu. Dělal to, protože v něm něco bylo, Duch Boží. On by tam nešel o své vlastní vůli a být hozen do jámy, a způsobit po celá ta léta bídnému, starému otci zármutek, prodán za téměř třicet kusů stříbra, byl vytáhnut z jámy a stát se pravou rukou faraóna, krále země v té době. A v jeho vězeňském domě se nacházel číšník a pekař, a jeden z nich byl zatracen, a druhý zachráněn, podle jeho předpovědi, v domu vězení.

³⁰ Všimli jste si, jak Ježíš, když přišel, byl milován Otcem. A otec dal Josefovi sukni proměnných barev (duha, smlouva). A Otec, Bůh, dal svému Synu, Ježíši, smlouvu a potom Jej židovský bratr bezdůvodně znenáviděl. Neměl důvod Jej nenávidět, On byl duchovní a byl projeveným Božím slovem. Přišel konat vůli Otce, přišel naplnit Písmo. Přišel jim přinést pokoj, ale oni Jej nepochopili a bezdůvodně Ho nenáviděli. Nepozastavili se, aby se přesvědčili, co chtěl docílit. Soudili Jej, protože s nimi nesouhlasil. Učinili... „On ze sebe dělá to a to, dělá se Bohem.“ On byl Bohem! Bůh byl v Něm. Bible říká, že Bůh byl v Kristu a zjevil sám Sebe světu. On byl Bohem slávy, který zjevil Boží slávu.

³¹ Pohledte na Mojžíše, on nemohl za to, že se tam vrhl. On to neudělal pokrytecky. On to udělal, protože Bůh byl v něm. Stejně tak Josef nemohl za to, že byl tím, čím byl, neboť Bůh byl v něm, který to působil a projevoval se skrze onoho muže. On to neudělal pro svou slávu.

³² Každý kdo... Kéž by tito kněží měli jen rozeznání ducha, tak, jak vám o tom mluvím dnes ráno. Nehledě na to, jak moc ten svět o Něm vyprávěl, oni by to stejně měli poznat, kdyby nahlédli do Slova, jestliže by viděli Jeho záměr. On to vždy činil ke slávě Otce. On řekl... Oni řekli: „Ó, tento muž je velikým uzdravovatelem, On koná takové věci.“

³³ On řekl: „Nemohu nic, dokud mi to Otec neukáže. To nejsem Já, který činí tyto skutky. Otec, který přebývá ve mně, On činí tyto skutky.“

On nikdy nepřijal slávu.

³⁴ Stejně tak žádný služebník Boží nepřijme slávu. Stejně tak žádný služebník Boží nevezme dar Boží a nepokusí se oslavit sebe nebo něco jiného, ale chce docílit něco pro slávu Boží. Z toho důvodu dnes pozorujete tutéž věc. Musíme mít rozeznání ducha, abychom uviděli, co ten který člověk se pokouší docílit. Snaží se oslavit Boha? Nebo se snaží oslavit sama sebe?

³⁵ Duch Boží působí v člověku a způsobuje, že člověk jedná jako Bůh. Není tedy divu, že Ježíš řekl: „Copak není psáno ‚jste bohové‘? A jestliže oni je nazvali Bohem, ty, ke kterým sestoupil Duch Boží, jak mne v tom případě můžete potupit, jestliže jsem Synem Božím?“ Jestliže jste schopni uvidět Božího Ducha v Mojžíši, který byl bohem. Mojžíš byl bohem. Josef byl bohem. Proroci byli bohy. Bible říká, že byli. Byli bohy, neboť to... oni se cele poddali Božímu Duchu a působili pro slávu Boha.

³⁶ A když člověk je natolik pomazaný Duchem... Ať to pronikne opravdu hluboko pod páteř zebro na levé straně. Jestliže je člověk pomazán Duchem Božím, jeho návyky, jeho skutky a vše ostatní, to je Bůh, který v něm působí. Někdy bývá neprávem odsuzován.

³⁷ Pohledte na Davida ve 22. Žalmu, jak volá: „Bože můj, Bože můj, proč jsi mne opustil?“ Jako kdyby byl, jako kdyby David byl tím člověkem. „Všichni, kteří mne vidí, posmívají se mi.“

³⁸ Byl tak pomazaný Bohem, byl natolik dokonale poddaný Bohu a pomazání bylo na něm v takové míře, že když křičel skrze Ducha Božího, pokud by tam někdo stál, řekl by: „Hele, podívejte, on si myslí, že někdo o něm neuváženě mluví. Proč jej Bůh opustil?“

³⁹ To nebyl David, to byl Duch lkající skrze Davida. „Bože můj, Bože můj, proč jsi mne opustil? Rozestoupily se všechny kosti mé. Zprobíjeli ruce mé i nohy mé.“

⁴⁰ Nu, někdo řekl: „Poslouchejte toho pokrytce tamhle. Kdo zprobíjel Jeho ruce? Kdo zprobíjel jeho nohy?“ To je intelektuální chápání.

⁴¹ Ale ten, kdo má rozpoznání ducha, ví, že to byl Duch Boží lkající v něm. Když je člověk pomazaný Duchem Božím, má v sobě Boží působení a Boží působení nikdy není *za účelem* nás rozdělit. Působení Boží je přitáhnout nás k sobě, protože jsme jedno v Kristu Ježíši a Božím účelem je přivést nás k sobě. „Navzájem se milujte.“

42 Nuže, ten veliký prorok, vidíme Ducha Božího, jak v nich působí; Ježíš je nazval „bohy“. On řekl, že jsou bohové. K nim přišel Duch v míře, ale když přišel ten jeden, Ježíš, který byl Synem Božím, k Němu přišel bez míry; plnost Božství tělesně přebývala v Něm, protože On byl dokonalým příkladem. On byl Bohem slávy, který lidem zjevil slávu Boží, Bůh v Něm, jenž to působil. Pozorujte Jeho život, celý Starý zákon, On byl tématem Starého zákona. Všichni staří proroci dávno ve Starém zákoně lkali, ne kvůli sobě, lkali pod působením Ducha Božího, který působil, že jednali jako Bůh v takové míře, že byli nazváni bohy a potom se plnost Ducha projevila v Ježíši Kristu.

43 Pohledte na Davida, když byl sesazen z trůnu, jako izraelský král, zavržen svým vlastním lidem, vstupuje na Olivetskou horu severně od Jeruzaléma a dívá se zpět na město a pláče, protože je zavržen. Co to bylo? To byl Duch Kristův.

44 Pět set let později Syn Davidův, Ježíš, seděl na té stejné hoře, díval se dolů na město jako zavržený Král a plakal: „Jeruzaléme, Jeruzaléme, kolikrát jsem vás chtěl shromáždit (vás, jednotlivé denominace a ty ostatní) jako slepice kuřátka svá, ale nechtěli jste. Kolikrát jsem se o to pokoušel!“

45 Nyní ten stejný Duch, který byl v Davidovi, který se projevil v plnosti v Kristu, je dnes v Církvi a lká k lidem: „Kolikrát jsem vás chtěl shromáždit!“ A když jste svědky rozdělení — a neshody — a narušené bratrství v životě křesťanů, jeden proti druhému, to způsobuje, že Duch Boží ve vašich srdcích lká. Pokoušíš se něco docílit, jako pravý Boží prorok; pravý učitel se pokouší přivést Církev do jednoty ducha, k jednotě ducha, aby mohli rozpoznat Boha; snaží se to docílit, nehledě na denominaci, ke které oni patří, nebo něco takového. Máme rozpoznání ducha za účelem rozeznání ducha, který je v tom člověku, abychom zjistili, zda to je Duch Boží nebo ne.

46 Nu, shledáváme, že když On byl zde na zemi, jak chodil a činil dobře. Všiml jsem si ještě jiné věci, která mi přišla na mysl. Všimli jste si, když David byl zavrženým králem? Opustil město a nějaký malý Benjamínek, Benjamínek, který měl být vlastně jeho bratrem, měl s ním mít soucit, protože byl zavržený, ale co... Byl to mrzák. A on tam poblíž vrávoral ve svém zmrzačeném stavu, házel na Davida špínou a nazýval jej všemi možnými hanlivými jmény, proklínal ho ve jménu Hospodinově, proklínal krále Davida ve jménu Páně, tento malý, bezvýznamný, zmrzačený Benjamínek. Pozorujte Ducha Božího a ďáblovu ducha v akci.

47 Pokud jste si všimli, byl to mrzák. To znázorňuje duchovní zmrzačení lidí dnes, kteří se posmívají pravému Duchu Božímu v Kristu, když se projevuje. To byl Duch Kristův v Davidovi, který byl zavrženým králem. A dnes, když se lidé posmívají lidem, kteří přijali Ducha svatého a pokusili se něco docílit, přitáhnout metodisty, a letniční, a baptisty, a letniční, a presbyteriány, a všechny k sobě k jednotě, jako tělo Kristovo, a když oni vidí působení Ducha, říkají: „Hele, koukej, to je letniční. Pryč s ním! Vím, že jeden z nich žil s ženou jiného muže. Vím, že se jeden z nich opil. Vím, jak jeden udělal toto. Vím, že tento udělal tamto.“ A všechny takové věci, ale oni jsou tak velicí, aby skryli své vlastní věci, oni je jsou schopni zatajit. Ale David byl odhalen. Proč? Měl v sobě Ducha Kristova.

48 Ten ochrance řekl: „Mám setnout hlavu tomu psu, který zlořečí mému králi?“

49 Pozorujte Kristova ducha v Davidovi: „Nech ho na pokoji, protože Hospodin mu řekl, aby mi zlořečil.“ Chápete to? „Nech ho na pokoji, Pán mu řekl, aby mi zlořečil.“

50 Místo toho dnes chceme zvednout své pěsti a rvát se s ním, vidte, setnout mu hlavu: „Ano, vyhodit ho, nepatří k nám.“

51 „Nechte jej na pokoji, Hospodin mu řekl, aby mi zlořečil.“ Ten malý mrzák běžel vedle nich, házeje špínu na Davida.

52 Toto dnes dělají vůči Duchu Kristovu. „To je banda svatých fanatiků. Oni jsou — oni jsou toto. Na tom nic není. Na Božském uzdravení nic není. Neexistuje něco jako andělé. Neexistuje něco jako proroci.“ Všechny tyto věci: „Dny zázraků jsou fuč,“ a házejí špínu. Nechte je být! Ale když se David vracel v moci, haleluja, ale když se vracel jako řádný král Izraele... Nedělejte si starosti, tento Ježíš, jehož Ducha dnes máme, už odehrál svou roli a vrátí se zpět ve fyzickém těle, podruhé, ve slávě, v moci a Majestátu.

53 Ten malý, co házel špínu, padl na svou tvář a prosil o milosrdenství. „Nechte ho být,“ Duch Kristův v nás. Nevylučujte ho. Pamatujme na to, že všechny tyto věci se musí stát. My jsme povinni udělat pouze jednu věc — jít kupředu. Bůh zaslíbil, že způsobí, že všechny věci budou napomáhat k dobrému těm, kteří Jej milují. Mějme tedy rozpoznání ducha, mějme správný cíl. Jsme tady, abychom sloužili Bohu, aby jeden každý měl obecenství a šel kupředu, a sloužil Bohu. Jestliže člověk má nesprávný cíl, co se potom stane? Vidíte?

54 Tak tedy, shledáváme, že Duch Boží byl v něm. Všichni staří

proroci mluvili o NĚm. Celý Duch v míře, každá malá částka nebyla pro vlastní oslavu (opravdový prorok), všichni praví proroci projeví Její, mluvili o NĚm. A všechno, co řekli, se v NĚm naplnilo. A to poukazuje na to, že Duch Boží byl v NĚm, když se to naplnilo. Co to bylo? To promlouval sám Bůh. Vidíte? Bůh projevil sám sebe skrze tyto proroky.

⁵⁵ Nepřijímat slávu: „Kdo bude dalším prezidentem? Kdo bude tento?“ A budou vás bít do hlavy: „Řekni nám, kdo tě uhodil, abychom ti uvěřili.“ To není to. Je to něco, co projeví Boha. To není něco, co tady udělá bratra Weatherse nebo bratra Shorese, nebo bratra toho a toho tamhle velikým mužem, a udělá ho větším než ty ostatní lidi v jeho skupině, a udělá ho největším člověkem ve Phoenixu. To se nezakládá na tom — udělat Williama Branhama něčím velikým. V čem to tedy vězí? To se nezakládá na tom — udělat Orala Robertse něčím velikým, Billy Grahama něčím velikým. Ale jedná se o srdce, pokoušíme se docílit něco pro království Boží. Je to projevit Boha. Všechny dary a věci tě neudělají větším než je ten druhý, to nás všechny musí přimět spolupracovat ke zdokonalení těla, přivést nás k sobě jako lid, jako lid Boží. Ale když shledáváme, jak jdou protichůdně, nezlořečte jim; nechte je jednoduše být, někdo to musí dělat. Ale čekejme, dokud Ježíš nepřijde v moci.

⁵⁶ Vidíme tedy všechny tyto proroky, kteří mluvili. Jeden každý oslavoval Boha a přicházejícího Mesiáše. A když se dostali do Ducha, pak jednali a mluvili a žili navenek životem právě tak jako Mesiáš. Jestliže se to dělo na oné straně kříže, která mluvila o Jeho příchodu, o co více pak uloží Duch Mesiášův Církvi po Jeho příchodu, aby jednala, konala a žila jako Mesiáš? Je to Duch Boží.

⁵⁷ Rozeznávejte ducha, pozorujte, je-li z Boha nebo nikoliv. Pozorujte, jestli jedná jako On. Pozorujte vaše emoce... Jestliže se někdo proti vám postaví a bude házet špínu na váš život a vy jste si vědomi, že jste naprosto nevinní a víte, že máte Ducha Božího, nepokoušejte se sami oddělit. Nepokoušejte se jednat s nimi podle. Nezlořečte jim. Jděte rovnou dál u vědomí, že to udělal Bůh za účelem tvého vyzkoušení, aby zjistil, jak to budeš přijímat. On se stejně tak jako tak k tomu bude muset vrátit.

⁵⁸ Jak jsem jednou řekl, myslím, ve sboru bratra Fullera, ohledně cyklisty v Kanadě. Dobrá, všichni si mysleli, že budou schopni předčít v jízdě toho chlapce, takový malý, obyčejný klučina. A on byl jediný, který neuměl jezdit bez držení.

⁵⁹ Mám radost a potěšení z těch starých cyklistů, kteří se drží

řídítek, kteří se drží obou stran kříže a říkají: „Nepřináším nic ve svých rukou, dovol mi, Pane, držet se kříže, nemám intelektuální schopnosti. Nemám nic. Dovol mi se jen tady držet a hledět tam do dálky.“

60 A oni měli třicet centimetrů široké prkno k tomu, aby na něm soutěžili projetím vzdálenosti městského bloku a odměnou bylo nové kolo Schwinn za sto dolarů. Všichni tito chlapci uměli jezdit bez držení, byli schopni jet do města, udělat mamince nákupy a vrátit se, aniž by se dotkli řídítek; oni všichni se začali zarytě dívat. Oni už neměli ve zvyku držet řídítka, a kvůli tomu odpadli. Ale ten malý klučina tam nastoupil, držel řídítka a dojel až na konec. Zeptali se ho a řekli: „Jak jsi to dokázal?“

61 On řekl: „Tady jste se dopustili chyby, přátelé. Jste lepší cyklisté než já, ale vy jste se dívali sem,“ a řekl, „znervózněli jste, když jste viděli, co... Snažili jste se udržet rovnováhu a sjeli jste na stranu.“ Řekl: „Já jsem se sem vůbec nekoukal, díval jsem se do cíle, a tak jsem udržel rovnováhu.“

62 Přesně tak máme postupovat. Nedívejte se teď na ty malé věci, „ten udělal to a tamten toto?“ Pozoruj konec a buď neochvějný. Kristus přichází. Pozoruj konec a buď neochvějný. Nevšímej si toho, co se teď děje. Hleď si toho, co se bude dít tam na konci času, když se budeme muset postavit a vydat počet z našeho života.

63 David nesledoval toho malého, nenápadného Benjamínce, který po něm házel špínou, byl to beztak mrzák. On si ho vlastně ani nevšímal. Stejně tak nedovolil svému strážci, aby mu stál hlavu, řekl: „Nech ho být, Bůh mu řekl, aby to dělal. Bůh mu řekl, aby mi zlořečil, nech jej být.“ Protože David věděl, že se jednou bude vracet v moci. A pro toho Benjamínce přijde jeho čas.

64 Ano, je to tak. Církev triumfálně povstane. Každopádně jsem byl poslán modlit se za Jeho nemocné děti, určitě. To je vše, co mohu dělat. Kdekoliv jsou, k jaké církvi patří, na tom mi nezáleží. Pokouším se modlit za Jeho nemocné děti, pokouším se manifestovat tento dar pro Jeho slávu. Z toho důvodu jsem nikdy k ničemu nepatřil.

65 Nuže, pamatujte, to je v pořádku. Vidíte, to teď neříkám já. Chci, abyste to měli jasné, že já věřím, že Bůh má své děti, křesťany, v každé církvi. On se mě na to nikdy neptal. Byl jsem pouze poslán modlit se za ty děti a dělat tyto věci a projevovat Jej.

66 Nu, vidíte, Ježíš a tito proroci, vše, o čem mluvili, muselo to být pravdivé, protože v nich byla síla Boží, sám Bůh promlouval skrze ně,

o svém vlastním příchodu do své slávy.

67 „Kdo je prezidentem? Kdo bude, kdo bude? Bude letos dost deště?“ To nic neznamená. Něco pro Boží slávu, něco, co pomůže uspořádat církev, něco, co poslouží Boží moci; ne co prospěje tvému jménu, nýbrž co způsobí, že se projeví Boží sláva.

68 Nu, všimli jsme si, jak všichni tito proroci a vše, co o Něm řekli, vše se ukázalo jako pravdivé, protože On byl tématem Starého zákona. Ježíš, Mesiáš, přicházející Mesiáš byl tím, co všichni proroci vyhlíželi od Adama do Malachiáše. Každý prorok mluvil o příchodu Páně. Každý přinesl svůj díl, protože byl pomazaný Bohem. To je vše, o čem on mohl mluvit.

69 Přál bych si, abychom si mohli o tom říci více. Ale sledujte, všechno, co řekli, se naplnilo. Pohledte sem. Vezměme některé z těch věcí, které byly řečeny proroky.

70 „Aj, panna počne a porodí dítě.“ Stalo se to? Jistě. „Jeho jméno bude Immanuel, Kníže pokoje, Bůh silný, Otec věčnosti.“ A přesně takový On byl, „Otec věčnosti“. Nikdo na zemi nemá být nazýván „Otcem“, kromě Boha vašeho Otce.

71 V pořádku, podívejme se na to znovu. „On pak raněn jest pro přestoupení naše, potřín pro nepravosti naše; kázeň pokoje našeho na něj vložena a zsinalostí jeho lékařství nám způsobeno.“ Pilátova soudní síň, zatímco právě tento muž se zády zmrskanými devíti pramenným bičem; neuvědomovali si, že Písmo řeklo, že to bude právě tak. Neměli rozpoznání ducha; tito kněží, kteří řekli: „Pryč s Ním, pryč s Ním.“

72 A na kříži, když špulili své rty, a tak podobně, když Jej slyšeli zvolat: „Bože můj, proč jsi mne opustil?“ Neměli rozeznání. Vidte, nemohli rozeznat Ducha. To bylo to, o čem mluvil David v 22. žalmu, pošklebovali se nevědouce, že toto dělali. Přesně tak, jako tento Benjamínek vůči Davidovi. Vidte, On si myslel, že David byl na omylu, protože s ním nesouhlasil v zásadách řízení jeho království. Nechápal, že to byl Duch Boží v Davidovi, který to působil.

73 Právě v této věci dnes musíme mít rozeznání. Totiž lidského ducha. Co chce docílit? Kam spěje? Nikoliv k jaké skupině patří nebo to, tamto a ono, je-li bílý nebo černý, žlutý, ať je čímkoliv. Sledujme, co se on snaží udělat pro království Boží. Pokud se od nás liší v názorech, to je naprosto v pořádku, jestliže chce něco docílit pro království Boží. Rozeznávejte to v něm. Pokud je na omylu, a ryzí ve svém srdci, Bůh si ho po nějaké době oklikou přivede do pravdy. Nechte ho být, nechte ho

být, pozorujte, co chce vykonat.

⁷⁴ Nyní zde vidíme, a pak shledáváme v Jeho smrti, že když umíral na kříži, velkým hlasem vyřkl všechny ty věci, které o NĚm řekli proroci: „Zprobíjeli ruce mé i nohy mé.“ Tam se to naplnilo. Proroci měli pravdu. Oni si mysleli, že to mluvili o sobě nebo lkali, jako by to byli oni, ale to se projevilo na kříži.

⁷⁵ „On je počten s přestupníky.“ Toto Jej potkalo. Byl mezi přestupníky. „Ve své smrti byl pohřben s bohatým.“ Stalo se to, byl pohřben v hrobě bohatého muže. „Nenechám duši Jeho... Nenecháš duši mou,“ říká David, Duch Boží v Davidovi, který to vyřkl. „Nebo nenecháš duše mé v pekle, aniž dopustíš svatému svému vidět porušení,“ jakoby David měl být tím svatým. To ale nebyl David, byl to Duch Boží v Davidovi, který to vyřkl. Hledte, Duch Boží lkající v tomto muži.

Někdo namítl: „Poslyšte tam toho starého pokrytce.“

⁷⁶ To nebyl on, to byl Duch Boží v něm, který lkal. Vidíte, Duch Boží, který se sám projevil. „Nenecháš duše mé v pekle, aniž dopustíš svatému svému viděti porušení.“

⁷⁷ Nyní, bratři, závěrem, dovoluji mi říci toto, náš čas se končí. Ale, hledte, dovoluji mi na závěr, na základě tady těchto Písem, říci toto. Podívejte. Jestliže člověk; celé starozákonné téma se vztahovalo na NĚj, všichni svatí proroci pomazaní Božím Duchem; jestliže toto a vše, co oni řekli, se naplnilo do písmene přesně v NĚm, jistě tato významná osoba, která se nazývá Syn Boží, má za povinnost znát, jak uspořádat novozákonné církve. Věříte tomu? Je povinen mít koncepci a vědět, jak ustavit novozákonné církve.

⁷⁸ První věc, na kterou chci obrátit vaši pozornost, tady v Matouši 16. kapitole je, že když On tehdy promlouval, když sestoupil dolů a promlouval k učedníkům, řekl: „Za koho mne, Syna člověka, mají lidé?“

⁷⁹ A oni řekli: „Někteří říkají, že jsi Eliáš, a někteří říkají, že jsi ten a ten, a někteří, že jsi ten a ten, a tímto způsobem, různě.“

On řekl: „A za koho mne máte vy?“

⁸⁰ A Petr řekl: „Ty jsi Kristus, Syn Boha živého.“

⁸¹ On řekl: „Blahoslavený jsi, Šimone, synu Jonášův, protože toto ti nezjevilo tělo a krev, ale můj Otec, který je v nebesích. A já ti říkám, že

ty jsi Šimon nebo Petr a na té skále postavím svou církev a brány pekla ji nepřemohou.“ Nu, tady je řeč o církvi. Teď sledujte pozorně, a pokud se mýlím, Bůh mi promine a vy mi také promiňte.

⁸² Tak tedy, Katolická církev říká: „To tamhle ležel kámen, Petr, a na Petrovi On postavil tuto církev.“ Nu, víme, že to je chybné. My protestanti s tím nesouhlasíme.

⁸³ Ale my, protestanti, říkáme: „To byl On sám, který postavil svou církev na sobě.“ Ale pokud si toho všimnete, chci se k tomu vyjádřit záporně, i když přátelsky. Není to tak.

⁸⁴ To bylo na duchovním zjevení Jeho samotného. Vidíte? Tělo ani krev... Nenaučil ses to v semináři, byť sebelepším. Nenaučil ses to z nějakého církevního vyznání víry, byť sebelepšího. To je v pořádku, ale ani tělo ani krev ti to nezjevily. To není nějaká intelektuální koncepce způsobu úpravy proslovu, způsobu, jak se poklonit nebo něčeho velikého, co chceš docílit tady na zemi. To není to. To neznamená postavit něco vznešeného nebo udělat velikou věc. Je to prostě zjevení Božího slova. On byl tímto Slovem. „Na počátku bylo Slovo, a to Slovo bylo u Boha a Bůh byl to Slovo. A Slovo se stalo tělem a přebývalo mezi námi.“

⁸⁵ On byl... to bylo zjevení Božího slova. Duch v Petrovi zjevil skrze duchovní zjevení, že On byl zmanifestovaným Synem Božím. Bůh slávy, který zmanifestoval slávu Boží. „Na této skále (duchovního zjevení Slova) postavím svou Církev.“ Proč? Jestliže tito proroci byli pod působením Božím, promlouvající skrze Ducha svatého, že to byl Syn Boží, ten stejný Duch na této straně zjevuje zpětně tutéž věc. Rozumíte?

⁸⁶ „Tělo ani krev,“ nemohl ses to naučit v semináři. Můžeš se naučit... získat svou hodnost ThDr. a PhDr. a JUDr. nebo... To je v pořádku, kéž bych to měl. To souhlasí, ale stále to není toto. To nemusíš mít, i když je to dobré. Můžeš mít to plus; ale kdybys musel vygumovat to plus, pak vezmi Toto. To je ono. A jestliže to není to, každopádně mi dovoluňte, abych si to ponechal. Chci toto. Toto.

⁸⁷ „Nezjevily ti to tělo a krev.“ Nenaučil ses to cestou vzdělání. Nenaučil ses to denominační cestou. Jsou skvělí, vzdělání, denominace jsou skvělé. Je to část toho. Ale lidé k tomu příliš lnou a opouštějí duchovní rozeznání. Rozumíte?

⁸⁸ „Tělo a krev ti to nezjevily, ale můj Otec, který je v nebi, ti to zjevil. A na této skále vzdělám svou Církev a brány pekla ji

nepřemohou.“

„Nebudou s to ji přemoci,“ to poukazuje na to, že se proti ní budou stavět.

⁸⁹ Ted' pozorujme a podívejte se, kde se proti ní stavějí brány pekel. Nestavějí se proti denominacím. Tyto jsou vládami uznány. To není to. Svět uznává naše denominace, všechny. Máme právo, jeden každý z nás, jako američtí občané, máme právo na denominaci, je to skvělé, ceníme si toho. Ale proti tomu se pekelné brány nestavějí. Ty jsou proti duchovnímu zjevení Krista, který je nyní zde, Tomu stejnému včera i dnes, Tomu stejnému i na věky.

Proti tomu se stavějí. „Brány pekel se budou proti tomu stavět, ale nepřemohou.“

⁹⁰ Zde to máte, duchovní rozpoznání. Nezáleží na tom, kdo to je, je to můj bratr, tak dlouho, dokud se snaží dospět ke stejnému cíli, pro který pracuji já. Ať je to prorok, ať je to pastor, ať je to Diakon, ať je tím nebo oním, nechť ho Bůh poctí tím způsobem, takovým způsobem, ať to je cokoliv, ať mne třeba zneuctí, ať dělá, co je mu libo, ale přesto je to můj bratr. Pracujeme pro tutéž věc. Posíláme naše — všechny naše skutky do toho stejného království, tam nahoře. Pracuje pro tu stejnou věc jako já. Duchovní rozpoznání, duchovní zjevení Boha. Pohledte sem, jestli chcete.

⁹¹ Ježíš... Jistého večera jsem kázal, možná to bylo tady na jihu: „Od počátku tak nebylo.“ Musíme se vrátit k počátku, jen na chvílku, abychom našli náš text. Na počátku byl Kain, intelektuál; postavil skvělou církev (jak bychom to dnes nazvali), zhotovil krásný oltář, obětoval oběť, modlil se upřímně, dal díkůvzdání, zaplatil desátek, všechno bylo stejně tak nábožné jako u Abela.

⁹² Ale Abel, (v těch dnech neměli Bibli), viděl skrze duchovní zjevení, že to nebyly plody pole, které v nás způsobily hřích, to nebyla jablka, která oni snědli. Rozumíte, že to nebyla jablka, to mu sdělilo zjevení. A to nebylo ovoce, které jej přimělo odtamtud odejít. To byl život, oddělení života; a proto šel, vzal beránka a obětoval ho místo sebe vírou, která je duchovním zjevením. Amen. Toto Boží zjevení, duchovní zjevení, které mu bylo zjeveno. To nebylo nějaké ovoce, to nebyla jablka, to nebyly broskve, švestky a hrušky. To bylo oddělení života, a proto šel, vzal život a obětoval ho místo ovoce.

⁹³ Ovoce je to, co jíš, tvoje skutky ve tvé vlastní ruce. To, co děláš: „Půjdu a postavím tohle. Udělám toto. Budu toto podporovat.“ To je

dobré. On měl oltář, stejně tak jako Jej udělal ten druhý. Oba měli oltáře. To bylo v pořádku.

⁹⁴ Ale to byla duchovně zjevená podstata pravdy této věci, neboť to zjevil Duch Boží, „a na této skále, skále, na které umřel Kristus, Skále věků, skále, na které umřel Abelův beránek.“ Ten malý Abel, když vložil své ruce na toho malého beránka a jeho bílá vlna byla potřísněná, zatímco vzal kámen, v těch dnech totiž neměli nože a rozřízl takto jeho malé hrdlo a utloukl ho. A to malé, bídné stvoření umíralo a krev smáčela jeho ruce a jeho vlna potřísněná krví, zatímco bečel a brečel.

⁹⁵ O čem to promlouvalo — o Božím beránkovi, o nějakých čtyři tisíce let později se potom duchovně zjevil církvi, která Jej odmítla. A lidé Jej nazvali Belzebubem a ďáblem, protože o tom mluvili všichni proroci. Oni zapřeli proroky. Ó, On řekl: „Stavíte hroby prorokům a vy jste je tam dostali. Jste zblížené hroby,“ řekl jim. Bez duchovního rozpoznání, nevědouce, že to byl Beránek Boží. Vše se s Ním mělo takto dít, tímto způsobem měl jednat, protože naplňoval Boží slovo.

⁹⁶ A Církev Ducha svatého dnes jedná stejným způsobem jako oni, dělá totéž, co oni, naplňují Slovo Boží. Haleluja! Vidíte, Petr řekl v den Letnic: „To je to.“ A řekl: „Je to pro vás a pro vaše děti a pro všechny, kteří jsou daleko, kterékoli povolá Pán Bůh náš.“

⁹⁷ Ti stejní inspirovaní proroci řekli, že bude svítit večerní světlo a že bude spolu jarní a pozdní déšť, jako za dnů milosti. Podívejte se sem... Co to je? Jarní déšť přešel a pozdní je rovněž za námi. A potom se to překrývá a je tu současně jarní a pozdní déšť dohromady, Duch svatý, který se zmanifestoval mocí a zmrtvýchvstáním Ježíše Krista. Je to tak, přicházejí spolu, jarní... Boží milost! On řekl: „Jak bylo za dnů Noe.“ Jeho milost byla snášenlivá (dlouho trpělivá). Dnes je to tu znovu, dlouhá snášenlivost, překrývání se, přináší oblak z oněch dávných dnů a oblak z tohoto dne, dohromady. Jarní déšť padá první, ten první déšť, který jsme už měli, a tady přichází pozdní déšť, který se s ním překrývá, jarní déšť se překrývá s pozdním deštěm, východ se setkává se západem. Oba deště padají spolu, Božské uzdravení plus anděl Boží, který zjevuje tajemství srdcí a všechno uskutečňuje. Ó, vypadá to, že by to měly opravdu znovuzrozené Boží děti uvidět. Je to tak, Duch zjevuje. Zjevení, to je to, co řekl Ježíš, na čem bude postavena Církev.

⁹⁸ Dobře, může se tedy někdo postavit a říci: „Nu, jistě, my, ti a ti, my jsme na Tom postaveni.“

⁹⁹ Jděme tedy kousek dál do Slova. V posledním pověření ke své církvi On řekl: „Jděte do celého světa, kažte evangelium všemu stvoření.“ Celý svět. Jak daleko to platí? Do celého světa. Pro koho? Pro všechno stvoření. „Kdo uvěří a pokřtí se,“ ne nějaká církev, „kdo,“ je to osobní zájmeno. „Kdo uvěří,“ jednotlivec.

¹⁰⁰ Jak to David DuPlessis říká o vnučkách, v Božím království nejsou vnučci, pouze děti! Tvůj otec byl letničnický a ty chodíš sem do kostela, protože sem chodil on — na ulici Jedenáctou a Garfield; přijal Ducha svatého a přivedl tě sem jako vnuka, jsi na omylu! Bůh se ti musí zjevit.

¹⁰¹ A nikdo nemůže Ježíše nazývat Kristem jen na základě intelektuální koncepce. Nikdo nemůže Ježíše nazývat Kristem na základě toho, že je mu líto jeho hříchů a přichází činit pokání. Nikdo nemůže Ježíše nazývat Kristem pouze skrze to zjevení — Duchem svatým, které mu to oznamuje. „Na této skále postavím svou Církev a brány pekla ji nepřemohou.“ To je to zjevení. To je to, na čem je postavena Jeho Církev.

¹⁰² Kdo to udělal, Petr? Ne, ne, ne. Kdo to udělal? Kristus řekl: „Zjevení Boží, dá vám to Duch svatý. Za chvíli vás opustím, ale budu prosit Otce a On vám dá Utěšitele a připomene vám tyto věci.“ Souhlasí to? Což On činí dnes ráno. A co bude činit? „Ukáže vám budoucí věci.“ Duch svatý v Církvi v posledním dnu...

Možná chceš říci: „Bratře, haleluja, to je moje církev.“

¹⁰³ Počkej chvíli! Ježíš řekl: „Po tom poznají všichni, že jste moji učedníci,“ u Jana 13:35: „Po tom poznají všichni, že jste moji učedníci, budete-li mít lásku jedni k druhým.“ Duchem zjevená pravda Božího království, které přichází, když vyhlížíme konec a nyní shledáváme, o čem lkali proroci, vidíme, o čem mluvil Ježíš a tady ten stejný Duch svatý volá: „To souhlasí. To souhlasí.“ Co to je? To je duchovně zjevená pravda. Miluji svého bratra nehledě na to, kam chodí do kostela, ať je „jarního“ nebo „pozdního“ nebo vůbec žádného „deště“, dokud jsou v Kristově těle a usilují něčeho docílit, nikoliv něco za nějakým účelem a projevit se sami na zemi, ale tento cíl je pro Boží království a oslavení Jeho příchodu, za účelem zjevení a oznámení Jeho brzkého zjevení se.

¹⁰⁴ Nyní, závěrem o tom chceme uvažovat. „Na této skále postavím svou Církev,“ je to tak. A potom shledáváme u Jana 14:7, On řekl toto: „Skutky, které já činím, i on činiti bude. Skutky, které já činím...“ Jaký

druh skutků On činil, když se zjevil? Pamatujete si na Petra? To, o čem jsme už pojednávali, o Filipovi, ženě u studny, nepředpovídal, že to půjde k pohanům, že se to stane v posledních dnech, neboť řekl: „Jako bylo za dnů Noe, tak bude s příchodem Syna člověka.“ Zde je zjevení psané v tajemstvích, takto, pro ten vnější svět, pro svět, který o tom vůbec nic neví. Ale vy, vzácní bratři, vy, vzácné sestry, nejste dětmi temnosti, nejste dětmi noci, ale jste dětmi Světla, kráčíte ve Světle, jako On je ve Světle, a potom máme obecenství mezi sebou, zatímco krev Ježíše Krista, Božího Syna, nás očistuje od všech našich hříchů. Zde to máte, služebníci Páně.

¹⁰⁵ Ježíš... jak jsem tady citoval Písmo, vzal jsem Marka 16, ano, Marek 16, On řekl: „Jděte do celého světa.“ Jaký druh Církve tady On vystavěl. Poslední pověření pro církev: „Jděte do celého světa, každé evangelium všemu stvoření. Kdož uvěří a pokřtí se, spasen bude. Kdo pak neuvěří, bude zatracen.“ Nu, pohledte sem, pohledte na toto duchovní rozeznávání. „Kdo uvěří a pokřtí se.“ On nikdy přesně neřekl jakým způsobem, rozumíte, další věc. Vidíte: „Kdož uvěří a pokřtí se, spasen bude.“ Jakým způsobem chce být pokřtěn, to záleží na něm. Je-li jeho úmysl pro království Boží, jen pojd', bratře. Kráčíme kupředu s tím stejným Duchem. Když jsem na omylu, pak mi to řekneš a vyjde to najevo. A pokud jsi na omylu ty, bude to stejně tak. Ale naše srdce a naše motivy, naše cíle jsou pro království Boží, tam nahoře. Je to tak, ukazujeme na Golgotu.

¹⁰⁶ Já a moje názory, proč, mám... Žádný z mých bratří nemá stejně rád třešňový koláč jako já, ale přesto jsme bratři. Rozumíte? Nikdo tak rád neloví a nerybaří jako já, ale i tak jsme bratři. Chápete, co tím míním? Mám své vlastní názory, ale to není důvod, proč by stále neměl být mým bratrem, jeho otec je mým otcem, jeho příbuzní jsou mými příbuznými. Je to tak.

¹⁰⁷ Všichni patriarchové se jeden od druhého lišili, ale byli z jednoho otce, a to vše šlo k jednomu cíli, a oni odmítli toho hlavního mezi sebou, protože ten byl duchovní. Copak to nevidíte, bratři? Nechápete, o čem mluvím?

¹⁰⁸ Všimněte si nyní... docházíme k závěru. „Jděte na celý svět, každé evangelium všemu stvoření. Kdož uvěří a pokřtí se, bude spasen. Kdo...“ (Prázdné místo na pásku - vyd.) „Ty, kdo uvěří, pak budou provázet tato znamení: V mém jménu budou vymítat démony, budou mluvit v nových jazycích.“ Co to je? Duchovní zjevení. Vidíte? „Budou mluvit v nových jazycích. Budou brát hady, a kdyby vypili něco

jedovatého, nijak jim to neublíží; budou vkládat ruce na nemocné a budou se mít dobře.“ Taková byla tato nová Církev. To je ten druh Církve Ježíše Krista, toho Velikého, o které proroci volali, že to bude činit. Shledáváme, jak sem Duch svatý sestupuje a předpovídá, že jeho Duch v lidech přijde brzy zpět a bude konat ty stejné věci, které činil On.

¹⁰⁹ Dovolte mi závěrem říci toto. Mám zde asi tucet nebo více míst Písma, ale nemáme čas. Rozumíte? Ale poslyšte. Dovolte mi závěrem říci toto. Každý opravdu znovuzrozený prorok Páně, kazatel, učitel nedělní školy, vidoucí, apoštol, misionář, ať je to kdokoliv, jeho celé srdce je upřeno, a on je tak naplněný a pomazaný Duchem Božím, tak pomazaný... Ať je jeho úřad jakýkoliv, ať je to cokoliv, kázání, vyučování, evangelizace nebo vidí vidění, ať to je cokoliv, on to bude konat pro království Boží. A Duch Boží bude přímo skrze tohoto muže promlouvat a dokazovat, že to je království Boží.

¹¹⁰ Pak my... Já, jakožto baptista, vidím, že vy jste letničnickí, jste moji bratři. Nepatříte do Baptistické církve, jako jsem já patřil. To je jediná církev, do které jsem kdy patřil, Baptistická církev. Ale to mi nestojí v cestě, vidím, čím je Duch Boží s vámi. Vidím, co se pokoušíte udělat. Nu, jestliže já, baptista, to takto mohu cítit, potom jistě vy ze Sborů, Církve Boží, Sjednocených letničnických, Nezávislých a všech ostatních bratří; jsme povinni vidět, že se snažíme pracovat pro jeden cíl. Mějme duchovní rozpoznání.

¹¹¹ Teď poslyšte. Závěrem vyslovím poslední poznámku. Proto je mezi vámi mnoho mdlých a nemocných a mnozí spí, jsou duchovně mrtví, protože nemají rozeznání těla Kristova. Jak nemocné je naše tělo... Ať nám Bůh pomůže mít duchovní rozpoznání toho zjevení království Božího a lásky Boží v našich srdcích, rozlité skrze Ducha svatého, abychom se pokusili natáhnout naše ruce a říci: „Jsme bratři.“ Vidíte, co tím míním? A každý malý dar, který máte, nepoužívejte ho k tomu, abyste udělali něco velikého pro sebe, udělejme to pro Boží království, abychom spolupracovali se všemi, pokusme se vyzdvihnout věc Ježíše Krista, protože Jeho příchod je blízko. Věříte tomu?

¹¹² Je mi líto, že jsem to tak protáhl. Bratr David vás zde bude zítra vyučovat Písmům, ale teď na chvíli skloňme naše hlavy. (Bratr mluví v jiném jazyku. Sestra dává výklad - vyd.)

*Kupředu, křesťanští bojovníci!
Kráčejte jako do války,*

s křížem Ježíše
před vámi.
Nejsme rozdělení,
jsme všichni jedno tělo;
jedno v naději a učení,
jedno v lásce.
Kupředu křesťanští bojovníci!
(Věříte, že jste? Pozdvihněte vaše ruce.)
Kráčejte jako do války, (s čím?)
s... (náš cíl) Ježíšem
před vámi.
Bůh vás žehnej. Váš pastor.

